

na egzaminy w ostatnim roku studiów łącznie z egzaminem na stopień naukowy — do 28 dni — łącznie w ciągu roku

Przy udzielaniu urlopu należy każdorazowo mieć na względzie możliwości służbowe. Udzielenie urlopu nie może uzasadniać wniosków o dodatkowe kredyty na zwiększenie etatu osobowego.

Do dni urlopowych zalicza się również niedziele i święta o ile przypadają w okresie udzielonego urlopu.

Dla przygotowania się do egzaminu z danego przedmiotu lub grupy przedmiotów egzaminacyjnych urlop okolicznościowy może być udzielony pracownikowi tylko raz. Dla przystąpienia do powtarzanego egzaminu należy zwolnienie pracownika od zajęć ograniczyć do czasu niezbędnego dla złożenia samego egzaminu. Władza udzielająca urlopu powinna sprawdzać, czy poprzedni urlop okolicznościowy nie był udzielony na ten sam egzamin.

Czasu okolicznościowego urlopu egzaminacyjnego nie wlicza się do przysługującego pracownikowi urlopu wypoczynkowego.

Powyższe wytyczne obejmują również pracowników, szkolących się na kursach specjalnych, obejmujących przedmioty, związane z dziedziną pracy danego pracownika, jeżeli czas trwania tych kursów wynosi co najmniej 6 miesięcy. Wymiar płatnego urlopu okolicznościowego dla tych pracowników powinien być przyrównany do wymiaru urlopu dla pracowników — uczniów szkół podstawowych 7-mio klasowych i typu licealnego na egzaminy doroczne, t. j. ma wynosić — do 7-miu dni.

Pracownicy, uczęszczający na Uniwersytety Powszechne, korzystają z analogicznych urlopów, jak uczniowie szkół podstawowych i licealnych.

Równocześnie uchylam pkt 1) ust. II okólnika Prezesa Rady Ministrów Nr 33 z 1946 roku.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1064.

DECYZJA MINISTRA SKARBU

z dnia 28 października 1949 r.

w sprawie uznania przedsiębiorstwa bankowego Dom Bankowy Zjednoczonych Bankowców Antoni Pawlikowski i S-ka w Warszawie w likwidacji za zlikwidowane.

Na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 25.X. 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 410) uznaje przedsiębiorstwo bankowe pod nazwą „Dom Bankowy Zjednoczonych Bankowców Antoni Pawlikowski i S-ka w Warszawie w likwidacji” za zlikwidowane.

MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

1065.

ZARZĄDZENIE

NACZELNEGO DYREKTORA GŁÓWNEGO URZĘDU KONTROLI PRASY, PUBLIKACYJ I WIDOWISK

z dnia 10 listopada 1949 r.

o pozbawieniu debitu komunikacyjnego.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o utworzeniu Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 210), w związku z art. 8 dekretu z dnia 21 listopada 1938 r. o prawie prasowym — pozbawiam debitu i zakazuję rozpowszechniania czasopisma „The Ukrainian Bulletin”, wychodzącego w języku angielskim w New Yorku.

NACZELNY DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU KONTROLI PRASY, PUBLIKACYJ I WIDOWISK
A. Bida

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1066.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW ORAZ MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 17 listopada 1949 r.

w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego p.n. Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch” — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione, zwane w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „Ruch”.

§ 2. „Ruch” ma siedzibę w m. st. Warszawie.

§ 3. Przedmiotem działalności „Ruch” jest:

- przyjmowanie zamówień na dostawę wszelkich czasopism i innych wydawnictw periodycznych i nieperiodycznych, krajowych i zagranicznych (prenumerata),
- rozprowadzanie wyżej określonych pism (kolportaż).

§ 4. Nadzór państwowy nad „Ruch” sprawuje Minister Poczty i Telegrafów, a w zakresie koordynacji zagadnień wydawniczych i kolportażowych Prezes Rady Ministrów.

§ 5. Przy „Ruch” powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 6. Organem zarządzającym „Ruch” jest Generalna Dyrekcja składająca się z Dyrektora Generalnego oraz z podległych Dyrektorowi Generalnemu dwóch zastępców. Dyrektora Generalnego powołuje i zwalnia Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Poczty i Telegrafów, zastępców Dyrektora Generalnego powołuje i zwalnia Minister Poczty i Telegrafów na wniosek Dyrektora Generalnego.

§ 7. Do ważności zobowiązań zaciągniętych przez „Ruch” wymagane jest współdziałanie zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w Statucie:

- 2-ch członków Dyrekcji łącznie, albo
- 1 członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictw, albo
- 2-ch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. Przekazaniu na rzecz „Ruch” ulega majątek Skarbu Państwa oznaczony przez Ministra Poczty i Telegrafów. Minister Poczty i Telegrafów zarządza protokółarnie przekazanie „Ruch” przydzielonego majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego — na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakresu działania „Ruch” ustali Statut nadany przez Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrami Poczty i Telegrafów oraz Skarbu, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz
MINISTER POCZT I TELEGRAFÓW W. Szymanowski
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

1067.

OKÓLNİK

PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 7 listopada 1949 r.

w sprawie rozgraniczenia przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego.

Celem ujednoczenia praktyki władz przemysłowych wojewódzkich, działających w trybie art. 143 prawa przemysłowego, w wypadkach wątpliwych czy dane przedsiębiorstwo uważać należy za przemysł rzemieślniczy czy fabryczny, ustala się w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej, co następuje:

- W postępowaniu wyjaśniającym należy mieć na uwadze całokształt ustalonych okoliczności faktycznych, w szczególności: warunki, rodzaj i sposób produkcji, wysokość obrotu i stosunek wartości materiałów i surowców zużytych przy produkcji do kosztów robocizny, stosunek zatrudnionych rzemieślników do ogólnej ilości pracowników i osobisty udział właściciela w pracy przedsiębiorstwa.
- W młynarstwie za przedsiębiorstwa rzemieślnicze uważa się jedynie wiatraki bez względu na zdolność produkcyjną oraz na napęd, jakim są poruszane.
- W dziewiarstwie za przedsiębiorstwa rzemieślnicze należy uważać te przedsiębiorstwa, które posługują się wyłącznie pracą ręczną, bez użycia maszyn.